

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Machvmetis Saracenorum Principis, Eivsqve Svccessorum
Vitae, Ac Doctrina, Ipséque Alcoran**

Bibliander, Theodor

[Basel], [1543]

VD16 VD16 K 2583

Capita Libri I. Hvivs operis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-98259](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-98259)

Nestorius autem omnia quæ sunt in Euangelio acceptauit: & quod in CHRISTO esset corpus, anima, & diuinitas: circa modum autem unionis errauit. Fatebatur corpus & animam uniri unionem naturalem, ut esset uerus homo: sed hominem illum uniri diuinitati aiebat per gratiam, sed non per communem gratiam, quia boni Deo uniuntur, sed per plenitudinem gratiæ, ob quam una esset Dei & hominis IESU uoluntas. propter quam excellentissimam gratiam de CHRISTO uerificaretur, ipsum esse filium Dei. Sed non admisit Mariam esse matrem Dei: quia id quod in CHRISTO reperitur à matre sua receptum, non conuenit Deo. sic uoluit naturam humanam in CHRISTO esse deificatam. Et quia euangelium dicit, quomodo uerbum Dei factum est caro, non quod caro sit facta uerbum Dei: ideo hunc sensum damnauit ecclesia in Concilijs uniuersalibus, tertio, & quarto, dans matri IESU nomen quod est theotocos, id est Dei genitrix, cos. Nestoriani autem generationem æternam confitentur. Quare uidetur Machumet contra sanctissimam trinitatem & generationem æternam nihil uoluisse scribere, solum pluralitatem deorum damnans, ut dicitur. Etiam si quis interrogasset Machumet, in qua forma misisset Deus ad homines legatum plus quam angelum, certum est ipsum dixisse: si Deus angelum mitteret legatum ad homines, eum forma humana indueret, sic, & si plus quam angelum mitteret, responderet. Misit autem, secundum ipsum, CHRISTVM: quem dicit uerbum Dei, & filium Mariæ. Quare cum uerbum Dei sit eiusdem naturæ cuius est Deus, cuius est uerbum (omnia enim Dei, Deus sunt, ob simplicissimam eius naturam) quando uoluit Deus summum legatum mittere, misit uerbum suum, quo non potest maior legatus concipi. Et quia ad homines misit, uoluit quod indueret humanam naturam mundissimam: quod ita fecit in uirgine Maria, ut sæpius legitur in Alchoran. Non igitur erit difficile, in Alchoran reperiri euangelij ueritatem: licet ipse Machumet remotissimus fuerit à uero euangelij intellectu. Nec est prætermittendum, quo modo capitula collectionis dicti libri legis Arabum, non continentur ad inuicem: sed quolibet de per se, integrum existit: & proprius est rhythmus, seu carmen plenè mensuratum. In hoc enim summum studium adhibuit compilator, ut blanditijs dictaminis cunctos alliceret, & in stuporem uerteret, sicque dictata faceret diuina uideri. Hinc ignoscendum mihi, si non uidebor undique congruum ordinem tenere: quando confusissimi libri continentiam discutio.

OPVS IN TRES LIBROS DIUISVM, ET
cuiuslibet Capita Annotauimus.

CAPITA LIBRI I. HUIVS
operis.

De Alchoran: & quod Deus uerus non sit autor eius.	Cap. 1.	Quod elegantia dictaminis non probat Alchoran Dei esse dictamen.	7.
Quid continet Alchoran, secundum eius laudatores.	cap. 2.	Quod CHRISTVM sequentes omnibus præferuntur.	8.
Quid continet, secundum iudicium perfectorum.	3.	Quod Alchoran male dicat Christianos incredulos, quia CHRISTVM filium Dei dicunt.	9.
Quod Alchoran fide careat, ubi sacris scripturis contradicit.	4.	Quod clare ostenditur CHRISTVS Dei filius.	10.
Quod euangelium sit Alchoran præferendum.	5.	Cur CHRISTVS non se nominauit Deum, sed Dei filium.	11.
Quod euangelium sit lux ueritatis Alchoran.	6.	Laudes CHRISTI ex Alchoran, & ostensio	12.

stentio diuinitatis eius. 12

Facilis ostensio, CHRISTVM qui est uerbum Dei patris, esse eius filium. 13

Obiectio ex Alchoran, & eius solutio. 14

Quod IESVS, quia Messias, est Dei uerus filius. 15

Quod CHRISTVS quia uerbum & legatus summus Dei, est Dei filius. 16

Quae testimonia Alchoran continent, CHRISTVM Dei filium esse. 17

Quomodo in Alchoran intelligi debet, CHRISTVM esse spiritum & animam Dei. 18

Quomodo in Alchoran intelligi debet, CHRISTVM esse uirum bonum & optimum, & faciem omnium gentium. 19

Digressio ad manuductionem diuinorum. 20

CAPITA LIBRI II.

De theologia mystica, secundum quam Deus est ineffabilis. Cap. 1.

De theologia affirmatiua, secundum quam Deus est creator trinus & unus. 2.

Quomodo ex operatione intellectualis naturae, uidemus diuinam. 3.

Quomodo de fecunditate intellectualis ad fecunditatem diuinae naturae eleuamur. 4.

Manuductio ex ijs quae in mundo sunt, ut uideatur Deus trinus. 5.

Manuductio de intellectuali trinitate, ad diuinam. 6.

Manuductio eiusdem per amorem. 7.

Declaratio sanctae trinitatis. 8.

Aenigma licet remotum, benedictae trinitatis. 9.

Iterum ex tribus personis manuductio. 10.

Quod necesse est Arabes fateri trinitatem CHRISTVM ueraciter fuisse mortuum & crucifixum. 12.

Quod crucifixio sit CHRISTI exaltatio & glorificatio. 13.

Quomodo Deus animam CHRISTI

ad se reduxit, ipsum transfigurari fecit, & assumpsit. 14.

De resurrectione IESV CHRISTI. 15.

Mysterium natiuitatis & mortis Christi. 16.

De fructu mortis CHRISTI. 17.

De paradiso. 18.

Inuectio contra Alchoran. 19.

CAPITA LIBRI III.

Quod Alchoran, fide unius Dei salua, omnibus blanditur, CHRISTVM tamen preferendo. Cap. 1.

Quod Machumet ignorauit quid agendum & sentiendum, & nihil firmi reliquit. 2.

Cur dicuntur saluati credentes Alchoran, & quod gladius est magister. 3.

Quod deus Alchoran uideatur deus absolutus, & deus alius quo de loquitur, rebus sit immersus. 4.

Quod Deus Alchoran uideatur minor omnibus rebus, et seruus Machumet, atque eius conceptus. 5.

Quod Machumet temere contra Dei praecipua CHRISTVM in Christianis persequitur. 6.

Quod Machumet credat Dei praescientiam necessitare ad omnia quae aguntur. 7.

Quod finis operis Machumet, fuit sui exaltatio. 8.

Quod Machumet nunc scribat CHRISTVM deum & hominem, nunc hominem tantum, sic nunc singularem deum, nunc pluralem. 9.

Quod Machumet continue uariat, ut in exemplis. 10.

Contra id quod lex Alchoran sit lex Abraham. 11.

Quod Alchoran male dicat Abraham fuisse idololatram, & uera historia ponitur. 12.

De promissione facta Abraham fili. 13.

Quod pactum Dei & Abraham excludit Ismaelitas: in CHRISTO mediator concluditur. 14.

C Quod

Quod non nisi Christianus trinitatem
in unitate adorans, Abraham filius esse
esse possit. 15.
Quod Arabes legem Abraham penitus
ignorent, & eius sint persecutores 16.
Persuasio qd Solthanus mandet Ma-
riam uirginem theotocon credi, & lu-
men euangelij amplecti. 17.
Ad califfam de baldach quod Iudæi de

16
Abraham apposuerunt in Alcho-
ran. 18.
Ostensio sine CHRISTO non posse
felicitari. 19.
Ostensio CHRISTVM me-
ruisse Christianis immortalita-
tem. 20.
Declaratio similitudinis Adæ &
CHRISTI. 21.

DE ALCORAN ET QVOD DEVS VERVS NON SIT AVTOR EIVS.

C A P. I.

Alchoran.
Alfurkam.

Mater libri.
Azora.

St liber legis Arabum Alchoran, ob præceptorum collectio-
nem, atq; Alfurkam, ob discretam capitum separationem, no-
minatus. Habet & alia nomina. Dicunt quidam obseruato-
res libri, illum aliter in Oriente, & aliter in Hesperijs parti-
bus distingui. Occidentales enim, post orationem quæ præ-
mittitur, & mater libri nominatur, aiunt totum librum azo-
ras seu capita habere 123. Orientales uero primam azoram,
aiunt durare usq; Soret amrâ, quod est quintum Cap. in libro Hispaniarum.
res. Hic liber ut in Hispania legitur in latinum uersus, per nos uisus est, & ubi de
hoc libro legis quicquàm allegamus, illud in latino illo haberi, dicere intēdimus.
Huius autem uidetur apocryphus. Aiunt enim quidam Arabes, ipsum Machu-
met quendam de Arabia de genere Ismael composuisse. Alij uero dicunt, Ma-
chumet dixisse hunc librum in septem uiris à deo descendisse, quos nominant.
Alij dicunt, mortuo Machumet quatuor differentes et discordantes Alchoranos
per quatuor quos nominant, sibi aduersantes, compositos. Dicunt etiam quidā,
hunc qui in usu est, Merbam filium Elheken composuisse, & alios igni tradidisse.
Fertur etiam Elgag, uirum potentem s; sententias detraxisse de libro, & totidē
alias addidisse. Legimus in chronica Machumet, & regum suorum successorū
Gomar. quomodo Gomar secundus rex post Machumet, ordinauit orationes fieri in sin-
gulis templis, in mense remadam, & Alchoran, cōpleto mense, perlegi. Cui suc-
cessit Odiner. bus certum est, licet Machumet aliqua præcepta ex testamento & euangelio col-
legerit, quæ præcepta Dei seu Alchoran dicebantur; tamen liber iste in sua inte-
gritate post eius obitum collectus est. Liber uero ipse in primo cap. sic dicit: O-
mnis aduersarius, Gabrielis hunc librum tuo cordi per creatorem intimantis, i-
psūq; diuino præcepto tuis commissum manibus, &c. Hæc ut dei uerba ad Ma-
chumet leguntur, & sapissime in libro eadem sententia repetitur, quæ uult so-
Autorem Alco-
rani non esse
Deum. lum deum creatorem autorem libri esse. Sed ut sapientiores Arabes & ueræ his-
toriæ habent, & liber ipse atq; nomen Alchoran ostendit, tunc est collectio quo-
rundam præceptorum. & quæ quidem collectio, nullo modo deo uero attribui
potest. Vnde ipse colligeret, qui est ipsa sapientia: Oportet igitur, quod colle-
ctio quæ non potest nisi in tempore fieri, nequaquàm deo ascribatur: cuius ope-
ratio est supra omne tempus sine successione. Cui igitur debet ascribi collectio,
nisi hoc